

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil: Michal Balvín

Název práce: Renesanční filosofie člověka a alžbětinské drama: reflexe vzájemných inspiračních vazeb v díle Williama Shakespeara

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Práce si klade za cíl „nalezení paralel a inspiračních vazeb mezi renesanční filosofií a alžbětinským dramatem“, a to tak, že budou analyzovány postavy a scény shakespeareovských dramát, porovnávány s renesančními filozofickými texty a ty se ukážou či neukážou jako možné zdroje Shakespeareovy inspirace. Tento cíl práce naplňuje.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Po úvodním vymezení renezanze a humanismu je podána stručná charakteristika alžbětinské doby a alžbětinského dramatu – v něm jsou následně hledány ohlasy na texty renezančních humanistů. Konkrétně autor vychází z předpokladu, že dramatické postavy několika Shakespeareových historických her jsou koncipovány tak, že lze prokázat inspiraci v textech Erasma Rotterdamského, Michela de Montaigne (Falstaff, Jindřich V.) a Niccola Machiavelliho (Richard III.). Chvála bláznivosti, Montaignovy Eseje a Machiavelliho Vladař jsou pojednány poměrně stručně, podrobněji jsou představeny výše uvedené dramatické postavy (zejména v Shakespeareových hrách Jindřich IV. a Richard III.). Autor ukazuje na určitých scénách charakterové rysy postav a jejich projev v jednání a porovnává je s větami a pasážemi představených filozofických textů. Dochází k závěru, že v Shakespeareových dramatech jsou prokazatelné inspirace všemi sledovanými filozofickými texty.

Je třeba říci, že provedeným porovnáním se ukazují podobnosti, které mohou podporovat tezi o předpokládaných inspiracích, ale nic neprokazují. Autor téměř opomíjí obhájit hypotézy, s nimiž přichází a jež hodlá literárním rozbořením prověřit. Na s. 15 je jen stručně naznačeno, proč vůbec předpokládat Shakespeareovu znalost Erasmovy Chvály bláznivosti (zprostředkovaně přes T. Mora, jemuž bylo Erasmovo dílo známo; bylo rovněž oblíbené na alžbětinském dvoře); u Shakespeareovy možné inspirace M. de Montaignem není řečeno, proč bude hledána; pouze důvody pro Shakespeareovu obeznámenost s Machiavelliho Vladařem jsou formulovány dostatečně (srv. s. 23). Díky odkazu v kapitole 4.1.1. si domyslíme, že hledání souvislostí mezi Shakespeareem a Erasmem má oporu v shakespeareovském diskurzu, v kap. 4.1.2 však i podobný záchytný bod pro porozumění očekávané Shakespeareově inspiraci Montaignem chybí.

Zároveň však připouštím, že interpretace postav a motivů v Shakespeareových hrách je pečlivá, autor sleduje a porovnává profil stejných dramatických postav ve vícerych hrách, využívá široký okruh sekundární literatury včetně anglickojazyčných zdrojů a určité indicie ve prospěch teze o Shakespeareovy inspirovanosti humanismem získává. (Vyvozené závěry ovšem nelze nepovažovat za zjednodušení problematiky.)

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava textu je velmi pečlivá. Drobné stylistické, věcné i gramatické chyby se v textu nicméně vyskytují (např. 6: „tato publikace zahájila celou literární oblast“; 8: „děje her se neřídily jednotkami času“; Shakespearovský atd.), seznam použité literatury není členěn na primární a sekundární literaturu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce budí dojem pečlivosti, zároveň je však opomenuto řádné odůvodnění hypotéz, které autor prověřuje interpretací Shakespearových dramát a porovnáváním s texty vybraných humanistů.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Vysvětlete, co Vás vedlo k předpokladu Shakespearovy inspirace Montaignovými Eseji (a pokud možno uveďte, kdy vycházely Eseje, kdy vznikaly Shakespearovy hry s postavou Falstaffa a jak se v mezidobí Shakespear mohl s Montaignovým dílem setkat).

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 23.5.2015

Podpis:

